

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap. MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapesten Lang Lipót és Schwarz; Haassenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haassenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukas M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben Vatzina R. hirdetési irodájában

5. szám.

BRASSÓ, Kedd január 12-én.

II-ik évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap
második évfolyamára.

Lapunk 1886. január elsejével a második évfolyamba lépven. ezennel új előfizetést hirdetünk. — Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedjenek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk szives terjesztését.

Előfizetési árak:

Egész évre (jan.—decz.)	7 frt — kr.
Félévre (jan.—jun.)	3 frt 50 kr.
Negyedévre (jan.—márcz.)	1 frt 80 kr.
Külföldre (egész évre)	20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kivánczra bárkinek mutatványsszámmal készségesen szolgálunk.

Mint eddig, úgy ezentúl sem fogunk kimélni semmi anyagi áldozatot. — csak kérjük a t. közönség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala

A kulturegylet és a „Gazeta”.

I

Csak hogy valahára kiugrattuk a nyulat a bokorból! A „Gazeta” szóba áll velünk a kulturegylet és a brassói magyarság ellen. — Köszönjük a tulzó naczionálista lapnak kegyes gráciáját s ime állunk elibe.

Nem volt elég egy számban denuncziálni olvasói előtt csekélységemet és nagyuri kegyel lenézőleg nyilatkozni a brassói magyarságról, — hanem ismételni kellett azt még egy másik számban is s épen vezércikkben, hogy annál inkább megmaradjon az olvasói emlékében, annál inkább fájjon a sértés a brassói magyarságnak.

Ismerjék meg a „Brassó” t. olvasói és az egész magyar sajtó az ügyet s aztán ítéljenek higgadtan, tárgyilagosan az ügyről. Én nyugodtan bocsátom az ügyet a közönség ítéletére s azon leszek, hogy frázisok, virágos szólások helyett a tények beszéljenek.

Lássuk tehát, mit ír a „Gazeta” az ő 48-ik esztendejében a 286-ik számban ó szerinti karácsony első napján s aztán a december 28-iki 287. számának vezércikkében:

„Az erdélyi kulturegylet itteni, brassói fiókegyletének következő autograf köriratát közöljük olvasóikkal. Elég ékesen beszél, nem kell hozzá magyarázat. Mindemellett nem tehetjük, hogy ki ne fejezzük közgazdaságunkat (administratiunea nostra) e helyett: csodálkozásunkat (admiratione nostra) — ágon jár a kecskének a szeme! — azon buzgalommal szemben, melyet Koós Ferencz kir. tanfelügyelői hivatásának betöltése körül arra kifejt, hogy Brassó magyar lakóit az itteni románok és szászok ellen ingerelje(?) a kik után ők (értsd: a brassói magyarok) mint iparosok, napszámosok és cselédek élnek, tehát a kik nélkül nem lennének képesek abból a „hazafiasból”, a „Brassó”-ból még egy számot is megszerezni.”

Ezen szépséges bevezetés után közli a fiókegyletnek egy a „Brassó” támogatására irányult buzdító felhívását. És mi van abban a felhívásban, a mi úgy megszurta a szemét a Gazetának, hogy nemcsak csekélységem esett ki magas kegyéből, a miben hála istennek, mióta egymást ismerjük, soha benne nem voltam, de még a brassói magyarságról is oly lenézőleg méltóztatott olvasói előtt szólni? Ez volt: „A hol (már t. i. Brassóban és Brassó megyében) a nemzetiségek tulsulya és önkénye miatt még törvényes jogainkat is, t. i. mi itteni magyarok, csak korlátoztva gyakorolhatjuk, szükséges egy olyan hazafias lap, mely a hazafiatlan és magyarellenes sajtóval szemben képviselje a magyarokat Brassó, Fogaras stb. megyékben”. Ezt a felhívást aláírtam mint a brassó megyei kultur-fiókegylet elnöke, tehát nem mint kir. tanácsos és tanfelügyelő. — Láthatja a t. olvasó, hogy én a Gazeta nevét nem említettem; magára vette mégis az ördögadta, hogy a hazafiatlan és magyarellenes sajtó alatt őt értettem s csinált magának egy rossz karácsonyt; de ő még hagyján, de csinált a béke ünnepén izgagát olvasói között, midőn engem úgy mutatott be nekik, mint békerontót, a brassói magyarságot amúgy páriamódra osztályozta iparosoknak, cselédeknek és napszámosoknak. Ez nem volt elég; karácsony után rögtön nekifogott a kulturegyleteknek és csekély magamnak, nehogy olvasói ellfeledjenek.

„Nekünk — már t. i. a Gazetának — úgy tetszik, hogy Tiszának soha sem volt szándéka

megakadályozni a kulturegyleteket, melyek a nemzetiségeknek annyira ellenségei(?) Ellenkezőleg fájdalommal látjuk, hogy ma is, mint annak előtte, a kormány emberei, Tisza legkedvesebb szolgálói azok, a kik ez áramlatot vezetik, t. i. a kulturegyletet. Láttuk a brassói fiók-kulturegylet titkos(?) köriratában, melyet mult számunkban közöltünk, hogy az egylet élén maga a m. kir. tanfelügyelő áll, azaz: a kormány teremtménye. A m. kir. tanfelügyelő hivatva érzi magát zavart és gyűlöletet idézni elő ezen város és megye békés lakói között, azt a szörnyű igaztalanságot állítván, hogy a magyarok nem gyakorolhatnák törvényes jogaikat a nem magyar nemzetiségek tulnyomósága és önkénye miatt, a román és szász sajtót hazafiatlannak és magyarellenesnek bélyegezván. És ez a mérész izgatás egy olyan városban történik, a hol a magyar lakosok leginkább iparosok, napszámosok és cselédek, a kik a románok és szászok után élnek, a kik a népesség legnagyobb részét képezik.”

Látták olvasóink a Gazeta alaptalan vádjait; most rajtunk a sor, hogy a mi „titkos” körlevelünk megkerítése után szóljunk egyszer valahára sisak nélkül ennek a nemzetiségi léha izgató chauvinista lapnak. — Kétszer is ismétli, hogy egymás ellen ingerlem Brassó város békés polgárait, pedig hát az ő kegyelmükből élünk. Az a levél nem volt titkos; én titkos leveleket sem nem küldök, sem nem veszek, s ha a Gazeta is elmondhatja ezt tiszta lélekkel magáról, akkor épen olyan nyugodtan hajthatja le minden este fejét párnájára, mint én lehajtom. A Gazeta mégis titkosnak nevezi azt a levelet; de miféle ember az, a ki titkos levelek kézrekerítésével és kiadásával foglalkozik? Szerepét tartsa meg ezután is magának s igyekezzék leveleimből minél többet megkeríteni és közreadni. Pompás szerep! — Titkos leveleket én nem küldök, de igenis kapok olyan névtelen német leveleket innen Brassóból a posta útján, melyeket épen Brassó város német ajku lakóinak becsülete és a város összes lakói békessége megóvása érdekében nyilvánosságra nem hozok s még holtom után sem lesz szabad azokat közölni épen Brassó város hírnevének megóvása érdekében. Ha a Gaz. gyönyörködni akar azokban a levelekben, rendelkezésére adom becsületszavára fogadott ti

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

A megmérgezett.

(Humoreszk.)

„Nagyon sajnálom, hogy ismételtén ki kell önnek jelentenem, leányomat semmi szin alatt sem adom önhez!” és a termesztett számvevő felugrott székéről, melyen az utolsó percekben már nyugtalanul mozgott, néhányszor fel- és alájárva a szobában.

— De kérem tanácsos ur . . .

— Nem vagyok tanácsos, csak számvevő s tiltakozom minden hízélgés ellen.

— Tehát számvevő ur — kezdi újból a fiatal orvos — mondja meg legalább idegenkedése okát. Miért tagadja meg tőlem leánya kezét?

A számvevő megszüntette sétáját s közvetlenül a fiatal orvos előtt állott meg

— Az okot is tudni akarja? — mormogta bosszusan. — Nos hát, — én legyőzhetetlen ellenszenvvel bírok az orvosok ellen; nőmet ők vitték a sirba, nővéremet nyomorékká tették s most még leányom is egy orvoshoz menjen, hogy ez talán rajta tegyen kísérleteket; — nem, nem engedem, — azért sem engedem! — s toppantva egyet a lábával, folytatta sétáját.

— De kérném, uram, megkülönböztetni a személyeket, — mondá a fiatal orvos, kinek a harag

pirja futotta el arcát, nyomatékkal s erélyesen; — a jó ég tudja, milyen kuruzslóknak akadtak az önéi kezeikbe!

— Ohó, kuruzslóknak! — kiáltott haragosan a számvevő — kérem tisztelt orvos ur, higgye meg, hogy gyakorlott s hírneves egészségügyi s titkos tanácsosok voltak, kik boldogult feleségemnek — itt kis szünetet tartott, meghatva neje emléketől — annyi jót tanácsoltak, hogy már alig néhány hét múlva halványan és némán feküdt előttem! . . . A számvevő hangja reszketett e szavaknál, de csakhamar magához tért és erélyes hangon tette hozzá: — Sokkal jobb atya vagyok, sem hogy leányomat ily sorsnak kitegyem!

— De Ilona szeret engem . . .

— Elhiszem, készséggel elhiszem, ő szereti önt, nem az orvost. Nekem sincs kifogásom ön ellen, épen semmi, de az ön tudományát, az egész orvosi tudományt azt utálom, legyőzhetetlenül utálom

Kinos csend uralkodott e szavak után.

Az orvos felkelt s leverten nézett maga elé. A számvevő az ablaknál állott s ütemszerűen járatta azon ujjait.

— Semmi reménnyel nem kecsegtet számvevő ur? — szakította meg végre aa csendet a orvos.

— Még reményt is! — mormogta a képzelődő; — nem, semmit; — no de mégis, — s gunyos mosoly vonult végig ajkain; hogy újból a dacznak adjon

ott helyet: — adok önnek reményt; ha egyszer megment a haláltól, akkor önnek adom leányomat, — de előre megmondom, nem adok az ön művészetéért ennyit sem — s ezzel ujjai hegyével csattantott egyet; bátran nézhetek utolsó óráim elé s nehéz lehetne, engem az ön orvosságának bevételére rábírn.

Az orvos alig hallotta már ez utolsó szavakat; ő csak annyit tudott, hogy megtagadták tőle Ilona kezét, hogy fagyos dér esett szerelme tavaszára s halálán köszöntve a számvevőt, elhagyva a szobát.

A számvevő még mindég az ablaknál állott s dobolt rajta. Hallotta a vendég bucsuszavát, de nem viszonozta azt. Hallotta egyetlen, szőkefürtű leánykaja zokogását, ki a mellékszobában hallgatódzott. Szemei megnedvesedtek, de ekkor hön szeretett neje fájdalmai jutottak eszébe, vonásai ismét komorakká váltak s mint makacs, önfejlő gyermek haragosan morogta: „Még sem kapja meg!”

— Csak hogy már ezen is túl volnánk, hála istennek! — és a számvevő ugyan dolgozott, csak hogy kibontakozzék a sok párna s paplan közül, azután pedig kiszállott a kocsiból.

— Jaj, az én tagjaim! Istenesen összerázott — s nyögve dörzsölte fájó tagjait. — Jöjj pajtás! — kiáltott a kocsiba — a hó lábnyira fekszik s az „Arany griffmadár” — így hívták a fogadót, mely előtt

toktartás mellett. — No lássa a Gazeta, hogy én is tudom méltányolni és tisztelni úgy mint ő, ha nem különben, Brassó város és megye lakóinak békességét!

S mióta lettem én olyan rettenetes békebontó ember Brassó városában? A mióta az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület“ Brassó városi és brassómegyei fiókegyletének elnökségét el mertem a két nemzetiség hatalmas vezéreinek engedelme nélkül fogadni; a mióta hangot mertem adni Brassómegye törvényhatósági gyűlésében annak, hogy az itteni magyarságnak szüksége van erre a közművelődési egyletre, sőt szüksége van magának a megyének is, mert a művelt nép vagyonsabb is, törvénytisztelőbb, hazafiasabb, mint a műveletlen tömeg. A mióta kockáztatni mertem az indítványt, hogy tekintettel arra, miszerint Brassó város és Brassómegye lakóinak egyharmada tiszta magyar ajku: álljon be a megye a közművelődési egyletbe alapító tagnak. Tudtam nagyon jól, hogy nem leszek ezután a nemzetiségi lapok gyanúsításától, mocskolódásaitól megkímélve és mégis elfogadtam az elnökséget, mert a kulturegylet hazafias és humanus célja felől meg voltam s meg vagyok ma is győződve.

Elnöki megnyitó beszédem programme volt, hozták a magyar lapok közül néhányan. Talán a Gazeta tudomást vett róla? Mentsen isten! Nem lehetett bele kepczaskodni s anynyi józan eszet csak nem tehetünk fel róla, hogy ha már nem piszkolódhatott, csak egy elismerő szót szólott volna arról Brassó város és Brassómegye lakóinak békessége érdekében. Ha nem szólott beszédemről, mert nem lehetett piszkolódni, bezzeg hogy szólott és szól ma is minden istenadta nap az erdélyi közművelődési egyletről olyan hangon s olyan modorban, mely üszköt vág a magyar ember fejéhez s arczába kergeti a vért. És még ő beszél a város lakóinak békéjéről!

Hasztalan mondta, irta lapunk félév lefolyása alatt, hogy célunk nem a magyarosítás, menjen a Gazeta a maga útján s mi a magunkén; hasztalan figyelmeztettük, hogy ne süttögesse egyletünkre goromba, neveletlen élceit, hogy mi sem bántjuk az assotiationát, tehát térjen napirendre ő is a mi kulturegyletünk felett. Siketnek beszélünk, csak kiabálta továbbra is: maghiariseara, maghiariseara, mi azt teszi a tudatlan nép előtt: tűz van, tűz van! És ez az izgató lap elég arczátlan engem vádolni azzal, hogy Brassó város békéjét én zavarom fel. Tovább megy s vakmerőségében azt merészeli írni, hogy mi államhivatalnokok a Tisza alázatós szolgálai vagyunk és mint ilyenek felsőbb parancsból támogatjuk a kulturegyletet. Bocssás meg uristen ez elfogult naczionalista lapnak, mert nem tudja, mit beszél! Neki fogalma sincsen arról a tiszta, önzetlen hazaszeretetről, mely a magyar hazafi szívért dobogtatja.

Koós Ferencz, m. k.
kiv. tanácsos tanfelügyelő,
a kultur-fiókegylet elnöke.

Belföld.

A képviselőház az ünnepi szünnapok után 8-án kezdte meg az üléseket. Az elnök meleg hangon emlékezett meg a ház elhunyt tagjairól, kiknek megüritült helyébe újaknak választása rendeltetett el. Új választás lesz a Lukács Béla helyébe is, ki a magyar ártamvasutaknál elfoglalt új állása miatt a képviselői tiszteiről leköszönt.

A ülés folytán Széchenyi gróf miniszter betervezte a Congó-egyezményt és a flumei tengerészeti hatóság részére Fiumében építendő álamépület költségéről szóló törvényjavaslatot.

A ház az évi költségelőirányzat tárgyalását ma, kedden, kezdi meg.

Városi kapitányok értekezlete a közigazgatási reform tárgyában. Nékám Ede győngyösi városi kapitány értekezletre hívja össze Magyarország összes rendezett városaiknak kapitányait a reformjavaslatlall szemben elfoglalandó álláspontjuk megbeszélése és meghatározása végett. Miután a meghívottak többnyire kedvező választ adtak, az értekeztet határideje Budapestre jan. 17-ére tüzetett ki.

Külföld.

A pápa és Bismarck. A berlini „Reichs-Anzeiger“ 8-iki száma Jacobini bibornoknak a fekete sasrenddel. Moncenni és monsgr. Galimberti bibornoknak az I. oszt. vörös sasrenddel, Massoni előadó tanácsosnak a II. ost. korona renddel, és Jacobini levéltárnoknak a III. oszt. korona renddel való kitüntetését teszi közzé. A nem hivatalos részben a pápa latin nyelven szövegeztet levele közöltetik, melyet Bismarck herceghez intézett a Krisztus-renddel való kiüntetésé alkalmából. E levél címe: „excelso viro et magno cancellario“ és a pápa köszönetét foglalja magában, hogy kiváltképen a birodalmi kancellár tanácsa folytán a karolini szigetek kérdésében a közbenjárásra felkérte és hogy így neki alkalom nyújtott a római pápai szék szellemének és természetének oly annyira megfelelő eme feladatot elintézhetni.

A szerb-bolgár háború.

Konstantinápoly, jan 10. Noha a porta nemrég hivatalosan kinyilatkoztatta, hogy a hadi készülődéseket bejezte, mégis nagyobb számú rendifét hívtak be újból Syriából. Török politikai körökben erre vonatkozólag azt beszélik, hogy folytatódagos hadikészülődések oka a kedvezőtlen politikai helyzetben keresendő és tavaszra az ellenségeskedések újból való kitörése esetén minden eshetőség ellen biztosítani akarják magukat. Ugyanott beszélik, hogy ez esetben a portának Oro zország szövetségese lesz. Tényleg újabb időben az orosz befolyás csakugyan növekedett a fényes kapunál.

Belgrád, jan. 10. A szerb kormány a Bulgáriával való béketárgyalások alkalmával a két állam közt kereskedelmi szerződés megkötését fogja megpendíteni.

Szent-Pétervár, jan. 10. A bécsi orosz követség katonai attechéja Kaulbars báró, a kit tudvalevőleg a nemzetközi katonai bizottság működéséről való jelentéstételt végett idehívtak, Sándor fejedelem egy magánlevelét hozta a csárnak.

Páris, jan. 10. A Görögországból érkező hírek itt komoly aggodalmakat szülnék; azt hiszik ugyanis, hogy Delyannis a legutóbbi körjegyzéke által bevezetett diplomaciai campagnet folytatni fogja s Görögország márczius hóban megkezd a háborút Törökország ellen, hogy megkapja a Berlinben neki ígért határokat.

Brassó- és Fogarasmegyék adóügyi állapota 1885-ben.

Brassó s Fogaras megyék adóügye ma az egész ország első helyén áll. Nagy terheink mellett oly feltűnő eredmény, minőt a múlt év e két megyében felmutatott, feltűnést fog kelteni az egész országban.

Erdélyben a legmagasabb adóval megrótt megye Brassó. Nem mintha talán e megye egyszersmind legnagyobb volna, hanem mert ipara s kereskedelme a legnagyobb. Csak a szomszéd Fogaras megyével szemben is, mely bár területre nézve csaknem négy akkora, Brassómegye 347.696 fttal több állami adót fizet.

Iparunk s kereskedelmünk aláhanyatlott s ma felényire sem olyan, mint volt tíz év előtt, földmívelésünk az általános gazdasági válságban szenved s mindazon által a lefolyt évben oly nagy pontossággal fizették az adóikat, mint eddig még soha. Hasonlókép Fogaras megye is. Pedig ott is van baj elég. Ott sem virágzók az állapotok, mert viszonyaink között és helyzetünkben nem is lehetnek.

Reánk nézve a pontos adófizetés felette nagy fontossággal bír. Mennél több a szabadelvűen gondolkodó adófizető s mennél pontosabban fizetik ezek rendes adójukat, annál több a választópolgár s annál több reményünk van a győzelemre.

Különösen Brassó városában, hol számra nézve egy-egy nemzetiséggel szemben már ma is többséggel vagyunk, de a választók száma még csekély. Más-kép pedig ezek számát növelni nem lehet, mint a rendes adófizetés által.

De eltekintve magától a politikai jelentőségtől, fontos ez nemzetgazdasági tekintetből. A rendes adófizetés mellett a nép anyagilag soha annyira ne süllyedhet. Nem jó nyakára a végrehajtó, hogy elfeledett kötelességeiért utolsó vánkösát is elvigye. A végrehajtó kérelhetetlenül, hajtja be az állam iránti tartózkodásunkat. Ugy is kell annak lenni, hiába lármáz az ellenzék, mert ha adóját az ország lakossága nem fizeti, úgy az államháztartás zavarban lesz s az ország előbb-utóbb tönkre megy.

Ha azonban az egész országban oly adóügyi állapotok lesznek, mint Brassó- és Fogaras megyékben, akkor beáll azon boldog idő, midőn Magyarországon végrehajtóra szükség nem lesz.

Mily szép is volna ez! Vajha úgy is lenne.

A rendes adófizetés még kulturális szempontból is felette fontos. Jelenti azt, hogy a nép a kulturának azon fokát elérte már, midőn belátja azt, hogy az adófizetés oly kötelezettség és szükség egy államban, mint az étel a testnek. Jelenti, hogy a nép fel fogja már az adó rendeltetését s nem él azon balhiedelemben, hogy arra csak a kormánynak van szüksége, meg a királynak.

Brassó- és Fogaras megyének tehát elég oka van örvideni ezen körülménynek.

Lássuk azonban az eredményt, úgy a mint az már teljesen konstátálva van. Brassómegyére a lefolyt évben 502.909 ft. állami adó volt előirányozva. Ehhez járult még az 1884 évi adóhátralék 15.989 ft. tehát a lefolyt évben 518.898 ft. adó volt a kincstár részére befizetendő.

Ezen óridsi összeg csekély hátralékkal tényleg be is van fizetve. Az egész hátralék 4368 ft., — oly csekély, minőt ma az országban aligha egyetlen me-

Apróságok.

Egyben mind elvégezte.

B. ur arra szoktatta inasát, hogy ez gyorsan járjon el minden megbízásban. Majdnem azt követelte, hogy gondolatát kitalálja.

A napokban beszólítja inasát s ráparancsol: „Menj az orvoshoz. Kérem magamhoz, mert kissé rosszul vagyok.“

Az inas elmegy, de csak két óra mulva jön vissza.

— Hol voltál olyan sokáig? — förmed rá gádája.

— Kérem, először az orvosnál voltam; onnan a paphoz mentem, továbbá a koporsó gyártónál és a sirásónál is elvégeztem a teendő.

Jó elővigyázat.

Guibollard fényes ebédet ad. Mikor egy tál gombát hoznak be s a vendégek kissé félve nyulnak a csemegéhez, a házi ur megnyugtató hangon így szól vendégeihez:

„Ah! látom, önök attól tartanak, hogy a gomba mérges. Ne féljenek! Volt bennem annyi elővigyázat, hogy előbb megkóstoltattam . . . anyóssommal.“

Gyermek logika.

Toto levelet ír a nagybácsinak. A mama föltűnőnek találja, hogy Toto ökölnyi betűket vet a papírra. Megkérdezi fiacskáját.

„De kedves mama, hiszen tudod, hogy a bácsi nagyot hall!“

Megfordított világ.

R báró, a ki pazarlásairól híres volt, tönkre jutott. Van egy fia, a ki ép oly fukar, mint a minő gazdag.

— Mit fog tenni? — kérdi részvétell egy ismerőse, mikor meghallja tönkrejutását.

— Főlkérem fiamat, hogy adoptáljon.

Gyermekvilág.

Éjféltre jár az idő, a kis Pali sehogy sem akar aludni s folyton cseveg.

— Papa, adj inni.

— Hogyan? ilyen későn? Nem vagyok bolond-hogy most fölkeljek az ágyból.

— Mama, adj te inni.

— Nem vagyok bolond, hogy fölkeljek.

— Papa!

— Mit akarsz már megint?

— Mondd csak, bolond a szobaleány?

— Néha-néha, ha nincs jobb dolga.

— Akkor hát adjon ő vizet!

Jókor figyelmeztette.

— Igaz, valamit akartam még mondani! Tegnap este az ecarténál . . .

— A hol annyit vesztettem?

— Nem csoda, hiszen hamis játékosokkal volt dolga. Azonnal rájuk ismertem, mert engemet is meghuztak.

— S ezt csak most mondja?

— Hát nekem ki mondta?

a hintó megállott — majd szárnyai alá vesz minket. Jöjj, siess! — s fagyosan dideregve taposta a havat, hogy kissé megmelegedjék attól. — „Pajtás, mit csinálsz egyedül a kocsiiban? — kiáltott mind haragosabban a számvevő s megkísérté leereszteni a kocsi ernyőjét, hogy lássa barátját, kit még a takarók s kendők rendezésével elfoglalva lenni gondolt.

Ugyanazon pillanatban kinyílt a vendéglő egyik ablaka s egy erőteljes hang szólalt meg: „De kedves öregem, kit vársz te még ott? A számvevő gyorsan hátra fordult társának, az adófelügyelőnek gunyosan mosolygó arcza tekintett ki az ablakon.

„Hogy vinne el az ördög“ — mormogta dühösen a megcsalatott, ki — mialatt barátja a tuloldalon titkon elhagyta a kocsi, ezalatt a dermesztő hidegben társa kiszállására várakozott.

— Majd én is rajt' kaplak még téged! — sutugá haragosan s nem mutatva bosszankodását, barátja mellé ült. Midőn mindketten elintézték dolgaikat a faluban s hazatérés előtt még erősítőt kívántak magukhoz venni, nem sajnálták a punchot s a poharak újból s újból megteltek előttük. Mindketten felvidultak, de a jó kedv daczára a számvevő mégis folyton ama csufságra gondolt, melyet az adófelügyelő rajta elkövetett.

(Vége következik.)

gye fog felmutathatni; ép ily eredményt mutat Fogaras megye is. Ott 255,213 frt. volt kivette, 9034 frt. hátralék 1884-ről s így összesen 264,247 frt.; a melyből csak 5.985 frt. hátralék marad 1886-ra, mi a fogarasmegyei oláhság primitív kulturálapotát tekintve, valóban bámulatos eredmény. De nem megvetendő körülmény az sem, hogy a két megyében egyetlen fillér fogasztási adóhátralék sem maradt fenn.

Könnyű ily eredményt elérni, ha a szegény népnek még hőré is lenyuzzák a végrehajtók, — mondhatná a kákán is csomót kereső ellenzék.

Ámde álljunk meg egy kicsit s lássuk, mennyiben állhat fenn ezen állítás ez esetben.

A lefolyt évben Brassó- és Fogaras megye területén állami végrehajtó nem volt. Vajjon mit mond erre az ellenzék? vajjon hány megye kir. adófelügyelője tehet ily jelentést? — Bizonyára alig még egy.

Lássuk azonban közelebbről a helyzetet s vizsgáljuk, hogy a két megyében hány zálogolás s hány tényleg foganásított árverés tartatott.

Közvetlenül, azaz oly adófizetőnél, ki 100 frtnál több adót fizet, Brassó megyében egyetlen zálogolás nem történt; Fogaras megyében csak az alsó-árpási járásban történt 48 s a fogarasi járásban 56 zálogolás, de árverésre itt sem került s tényleg mindkét megyében közvetlen adófizetőnél 1885-ben árverés nem tartatott.

Ha már most a kisebb adókat vesszük, úgy járásonként következő eredményt kapjuk. Brassó megyében: Brassó város adóhivatala részéről történt 4780 zálogolás, — árverés 56; a földvári járásban 3002 zálogolás, — árverés 23; a hosszufalusi járásban 5072 zálogolás, — árverés 106 (ebben a járásban az árverések száma legnagyobb, mert az adókötelesek nagy része, nem tartózkodván itthon, az adó tőlük csak ez uton hajtható be;) s végre a feketehalmi járásban 1381 zálogolás, — árverés 12, — azaz történt az egész megyében 14235 zálogolás. — de árverésre csak 197 került.

Fogaras megyében: a törcsvári járásban 1279 zálogolás, — árverés 221; a fogarasi járásban 4750 zálogolás, — árverés csak 311; az alsó-árpási járásban s hasonlóképen a sárkányi járásban is 443 zálogolás, — árverés 22, — azaz történt az egész megyében 6945 zálogolás, de árverésre csak 576 került.

Legfontosabb azonban talán az, hogy Brassó- és Fogaras megyében a lefolyt évben ingatlan árverésre nem került.

Ily gyönyörű jelentések még e két megye közigazgatási bizottságai előtt nem feküdtek s ez első sorban becsületére, nem, diszére válik Gencsy István kir. adófelügyelőnek, kinek e szép eredmény első sorban köszönhető. A törvény annyit s oly jogot ad az adófelügyelő kezébe, hogy az mindenkor képes egy megyét megnyomortítani, — ha szíve van hozzá; de ha e joggal úgy élnek, mint a mi adófelügyelőnk, az áldása azon megyének, melynek ő adóügyi főnöke. Valóban nem nehéz az adókat behajtani, ha egy se reg adóvégrehajtót küldenek a községek nyakára, a kik hetekig ott élnek a szegény községek nyakán. De egyáltalában végrehajtót ki nem küldeni egy egészében s a felelősséget szemben a kincstárral két megyéért magára vállalni, mint azt Gencsy István adófelügyelő tette, oly ritka jelenség s oly nagy érdem, melyért köszönettel tartozik neki e két megye lakossága s melytől az elismerést még a rosszakarat sem tagadhatja meg.

Fogarasmegye közigazgatási bizottsága december havi ülésében kifejezést is adott már ennek, midőn örvendetes tudomásul, véve a kir. adófelügyelő jelentését, kimondotta, „tekintettel arra, hogy az 1885. év folyamán az adóbehajtás a közigazgatási járási és községi községek által végeztetett s állami végrehajtók alkalmazásának szüksége elő nem állott, a mi főként a kir. adófelügyelő erélyes és tapintatos eljárásának köszönhető, ezért a kir. adófelügyelőnek czennel elismerés nyilváníttatik.”

Üdvözljük ez eredményért a Gencsy István kir. adófelügyelő urat s derék, példás tisztikarát.

Kaszinói párbeszéd

Hazaffy János ügyvéd és Saxonius Justus nyugalmazott senátor között:
Difficile est satyram non scribere.

I.

(Folytatás.)

H. Azonban elvitázhatatlan tény, hogy ezen vagyon legnagyobb része a magyar királyok és az erdélyi fejedelmek donációiból ered. Zeigmond és V. László királyok, Hunyady János, mint Erdély kormányzója, ennek fia Mátyás az igazságos, Nagy Lajos meg mások ajándékoztak a szászoknak várakat és vártornyokat az ezekhez tartozott terjedelmes területekkel és számos falvakkal. Ennek fejében a szászok elvállaltak bizonyos köteleességeket.

Többek közt kellett nekik a Vöröstornyot meg-

erősíteni és jó karban fentartani; 15 róm. kath. papot ellátni, kik kötelezettek, „örök időkre” naponta 15 misét megtartani; ezenkívül „három istenfélő pap” eltartásáról gondoskodni, kik Mátyás király lelki üdvéért minden ötöd napon misét tartanak. Merném kétségbe vonni, hogy vajjon a szász nemzeti egyetem a reformáció óta a 18 róm. kath. lelkész fentartása, vagy egyéb módon aziránt gondoskodott-e, hogy a kikötött misék celebráltassanak. Az is bizonyos, mikép az elvállalt hadiköteleességek a szászokat századok óta nem nyomják, s arra a gazdag birtokok jövedelméből egy fillér sem fordított. Ők ezen jövedelem legnagyobb részét iskolai czélokra fordítják; s ennek köszönhetik a kedvező iskolai viszonyokat.

A szász nép nevelése nem annyira szász pénzzel, mint inkább magyar ajándékokkal szereztetett; azon birtokok jövedelmével, a melyhez magyar és oláh alattvalók véres verejtéke tapadt.

Saxonius. Mégis különös! Hogy kerül Pilátus a Crédoba? Jóllehet a szász nemzeti vagyouból régóta kath. papokat nem fizetnek, katonai vagy hadi czélokhoz nem járulnak; mindez a változott viszonyoknak és az újabb államrendszernek tulajdonítandó; de miképen lehet ebből következtetni, hogy a magyarok és oláhok, kik a háztartás költségeikhez nem is járultak, most szépen oda üljenek a szászok jól terített asztalához?

Hazaffy. Megint heveskedni tetszik, szenátor ur; hiszen az elő sem forhulhat, hogy magyar- vagy oláh ember egy szász jól terített asztalánál helyet foglaljon; midőn jól tudja, hogy a házigazda, tradíciójánál fogva, idegennel szemben nem vendégszerető. Sokkal könnyebb a tevének egy varrótű fokon keresztül bujni mint idegennek jól terített szász asztalhoz eljutni. De itt ám közös asztalról van szó, a honnan az egyik furfangos testvér a másik kettőt muszka módon elszorította; ezt akartam bebizonyítani; de szenátor ur mind-egyre szavamba vág.

S. No hát kérem, csak tessék folytatni.

H. Ha úgy tetszik, felveszem elbeszélésem fonalát ott, a hol elejtettem.

A szász nemzeti vagyon egy másik része a fogarasi dominiumból származik. Ez egy zálogköcsön fedezesül 99 évre ment át a szászok birtokába. A zálogösszeg annak idejében úgy lón előteremtve, hogy a királyföld ös s z e s lakosságára kivettetett. Tisztán román falvak ép úgy járultak hozzá, mint a csupán szászok által lakott helységek. Ezen uradalom jövedelmei igen tekintélyesek valának.

Az elmúlt évtizedben a zálogösszeg vissza lett fizetve és úgy ez, valamint a románok quótái is a szász nemzeti pénztárba befolyván, a nemzeti vagyon egy részét képezi.

S. Én mindig hallottam, s magam is állítom, hogy ezen vagyon a régi hűbéri viszonyról fogva, kizárólag a szászokat illeti, mint az akkori földes uraságot; s e hitemben mi sem ingathat meg!

H. Ön állítása, szenátor ur, pusztán fikción alapszik s ennél fogva merőben téves; a tények valódi aladéka a következő:

A szászok pozíciójának alapkövét a királyföldön, a már többször említett Privilegium Andreanum (1224) képezi. Ez megállapítja egy népet (unus populus) egy Comes alatt. Az offíciales urak, kik már annyiszor gyújtottak fagyus mécses fényes nappal, úgy értelmezik, — ebben pedig, mint láttuk, igen nagy mesterek, hogy az „unus populus” alatt egyedül a szászok értendők; azonban maga a Privilegium Andreanum ezen erőszakolt értelmezésnek több helyütt nagyon világosan ellenmond.

Ime az illető cikkek szó szerinti szövege magyar fordításban:

„I. cikk. A király visszaadja a korábbi szabadságot.”

„II. cikk. De úgy, hogy az összes nép, kezdve Broostól Boraltig a székelyek vidékével a Mühlbachi területen és Draas vidékével egy egyes nép legyen és egy Comes alá számítson, miután valamenynyit többi megye, a Nagy-Szebenin kívül, egészen be-szüntetendő.”

Itt tehát nem egyedül a szászokról van szó, de az „összes nép”-ről, mely a körülírt területet lakja az összes megyékről, t. i. annak összes népességéről beleértve a székelyeket és románokat is. Nem egyedül a szászok, de magyarok és románok is tartoznak a Comes főtörvényszéke alá. Nem volt ez „Szászgróf” de egyszerűen Comes, t. i. főispán, főbíró. Így hát nem a szászok egyedül, hanem a Comes főhatósága alatt élő összes lakosság képezte az „unus populus”-t. Dönthetetlenül kitűnik ez az említett Privilegium VIII. és XIII-ik cikkelyeiből, melyek így szólnak:

„VIII. cikk: A fennevezetteknek kívül adományoztuk nekik a Wallachok (oláhok) és Petschenegok erdőségét és vizeit közös használatra az imént

említett Wallachokkal és Petschenegekkel.”

„XIII. cikk: Azonban az erdőséget minden osztályrészeivel és a vizek használatát bejárataival, a melyek eskis a királyi adományhoz tartoznak, átengedjük nekik mindnyájoknak, úgy szegénynek mint gazdagnak szabad használatra.”

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Meghívás. A brassói magyar kaszinó évi rendes közgyűlését folyó hó 17-én délután 3 órakor tartja meg helyiségeiben, melyre a kaszinó tagjai ezennel meghívotnak. A gyűlés tárgyai: 1) elnöki megnyitó beszéd; 2) jegyzőkönyv olvasás; 3) a választmány évi jelentése; 4) jelentés a pénztáros és gazda által vezetett számadásokról és a felmentvények megadása; 5) jelentés a könyv- és irattár állásáról; 6) az évi költségvetés előterjesztése; 7) a közgyűlés előtt a választmányhoz írásban beadott, vagy szóbeli indítványok tárgyalása; 8) a tisztviselők és 14 választmányi tag megválasztása.

Brasó megye közigazgatási bizottsága f. hó 11-én tartotta január havi rendes közgyűlését, melyen a főispán távolléte miatt az alispán elnökölt. A gyűlésről csak lapunk jövő számában referálhatunk.

Bartesch-monumentum. Párbeszéd a heti vásáron ezen monumentum előtt: „Komám asszony hát ez mi?” — „Hát ezt komám asszony a város nekünk falusiaknak csináltatta a bajunkért.” — De hát minek ennek tul is, innen is bejáró?” — „Hát biz az azért, hogy az egyik felen az emberek, a másikon meg az asszonyok járhasanak be!” — És meggyőződünk, hogy vásár napokon ez a gyakorlat is.

Új hordár-tarifa. Városunkban a hordárookra s bérszolgákra nézve is kötelező szabályrendelet alkotott. E szerint a tarifa következő lesz: a belvárosban egy menetért teher nélkül 3 kr; 10 klgig nyomó teherért 5 kr; 25 klgig 10 kr, ennél nehezebb tárgyakért pedig kölcsönös megegyezés alapján; a külvárosokban hasonló árszabály áll fenn; a belvárosból vagy egyik külvárosból a másikba teher nélkül 10 kr; 10 klgnyi teherig 15 kr. 25-ig—20 kr; azonfelül megegyezés szerint. A vasuti indóházhoz teher nélkül 15 kr 10 klgnyi teherig 25 kr; 25 klgig — 35 kr; azonfelül megegyezés szerint. A Noába s Derestyébe 30 kr; méhkeretekbe 40 kr; Alsó-Tömösig 60 kr; Felső-Tömösig 1 frt. Ha a hordár visszajövet is igénybe vétetik, ezen ár kétszeresét kapja. — Ugyanakkor figyelmeztetjük a t olvasót, hogy minden hordár köteles számmal birni s csak azok veendőik igénybe, kik azzal ellátvák.

Halálozás. Ormósi Márton házbirtokos s a városi képviselő tagja f. hó 9-én éjjel hosszú szenvedés után meghalt. Özveggyet és három gyermeket hagyott hátra. Temetése f. hó 11-én délután ment végbe.

Iskolai dalárda. Lapunk múlt számában említett tettünk a helybeli áll. főreáliskola kebelében alakult dalárdáról. Erre nézve illetékes helyről azon rektifikációt vetjük, hogy a nevezett intézetben nem külön dalárda alakult, hanem a január elejével megnyitott második évharmadban a nevezett intézetben mint rendkívüli tantárgy az ének is tanították. Az énektanítást egy heti órában dr. Matyeka Károly tanár ur volt szíves elvállalni. Az énektanításban való részvételre az intézet összes tanulói jelentkeztek.

Felolvasás. A Brassói magyar polgári kör helyiségeiben f. hó 16-án Szombaton, este 8 órakor igen érdekesnek ígérkező felolvasás fog tartatni. Felolvasó Dr. Weisz Ignác, ügyvéd lesz. Előre figyelmeztetjük erre a t. közönséget. — Az iparos igyak egyletében f. hó 17. éve tervezett felolvasás elmarad s csak 25-én fog megtartatni, tekintettel arra, hogy 17-én délután a magyar kaszinó tisztújító közgyűlést tart.

Testgyakorlat. A tornatanítás, mely a m. kir. állami főreáliskolán, alkalmas téli tornahelyiség hiányában hat hét óta szünetelt, f. hó 11-én ismét megkezdett, miután a helybeli evang. (szász) egyház presbiteriuma mint iskolai főhatóság az evang. iskolák tornahelyiségét heti négy órában való használatra, a főreáliskola igazgatóságának díjtalanul rendelkezésére bocsátotta. Ezen nálunk nagyon ritkán nyilvánuló kollegiális előzékenységtől nem tagadhatjuk meg elismerésünket.

Az országos kiállítás elnöksége a kiállításra vonatkozó összes nyomtatványok egy példányát, számszeri 153-et a nemzeti múzeum könyvtárának ajánlódokta.

Egy fehérmegyei orvos letartóztatása december 28-án Kis-Küküllő megye alispánjától egy átirat érkezett Fehérmegye alispánjához, hogy dr. Sz. J. velencei orvost tartóztassa le. Mielőtt azonban ezt foganatosíthatták volna: dr. Sz. maga elment Kis-Küküllő megyébe, a honnét azután átvitték a szatmári törvényszékhez, a hol többrendbeli bünygyi vizsgálat van ellene folyamatban.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1886. január hó 12-én.

Róman papírpénz a 20 frankos	8.42 vétel	8.48 eladás.
ezüstpénz a 20	8.38	8.42
Napoleon d'or (aranypénz)	9.95	9.99
Török lira	11.26	11.36
Orosz imperial	10.22	10.32
Arany	5.95	5.98
Orosz papírrubel	123.—	123.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztérenyi József.

Sz. 6049/1885.

(29) 1-3

Hirdetménya III. és IV. osztályu kereseti adó és tőkeamat-
adó bevallásokat illetőleg.

A m. kir. pénzügyminiszteriumnak 1885. október hó 10-én 63475. sz. a. kelt magas rendelete folytán, az 1886. évi adó kivétele czéljából a következő adózó felek, és pedig:

1. mindazok, kik a III. osztályu kereseti adó alá tartoznak, u. m. gyárosok, kereskedők és iparosok, bankárok, gyógyszerészek, orvosok, ügyvédek, mérnökök, bérlok stb. — általában mindazok, kik valamely haszonjövödelmező üzletet folytatnak, illetőleg ujonnan nyitottak s ezek után az 1884-ik évi adó kivételénél az 1884, 1885. és 1886. i. 3. évre még nem adóztattak meg;

2. valamely határozott fizetést, nyugdíjat, kegyelem- vagy tiszteletbeli díjat élvező törvényhatósági, községi, felekezeti, társasági és magán hivatalnokok, könnveztők, pénztárnokok s egyáltalában valamenynyien a IV. osztályu kereseti adó alá tartozó, 40 frtnál nagyobb havi fizetést élvező segédek és segédmunkások, tanárok, tanítók stb.

3. Azok, kik kamatélvezettel járó pénztőkkel rendelkeznek, ezennel felszólítatnak, az általuk kiállítandó adóbevallásokra szükségelt adóbevallási ivateket az alólirt városi adóhivatalnál halasztás nélkül átvenni és azokat helyesen kitöltve legkésőbb 1886. január hó 15-ig ide ismét benyújtani.

Az 1. pont alatt említett azon adófizetők pedig, kik az 1884. évi megadóztatásuk után üzletüket, iparukat vagy esetleges vállalkozásukat beszüntették, figyelemzetnek, miszerint ezen beszüntetést az alólirt városi adóhivatalnál vagy közvetlen a tek. kir. adófelügyelőségénél azonnal jelentsék be, nehogy azokért különben továbbra is megadóztassanak.

A városi adóhivatal.

Szám 1751/1885.

telekkvi.

(30) 1-1

Kivonatos árverési hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék mint, telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint erzsébetvárosi Török Gergely végrehajthatónak gogáni Prekny Tódorné Oharusán Rávéka végrehajtást szenvedett elleni 100 frt és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. járásbíróság területén lévő Gogán községben fekvő, a gogáni 15. számú telekjegyzőkönyvben A + 1-5. és 7-10. rendszám alatt foglalt, összesen 308 frtra becsült ingatlanokra az egyenként kitett becsérték mint megállapított kikiáltási árban az egyenkénti és egészbeni árverést elrendelte, és hogy ezen ingatlan az 1886. évi február hó 25-ik napján délelőtti 10 órakor Gogán községben a falusi bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. törv.-ezikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1885. évi november hó 16-án tartott üléséből.

Nagy Lajos.
elnök.Gödrí Sándor.
jegyző.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

A farsangi évadra

(8) 6-15

báli-, menyasszonyi- és séta-ruhák (toilettek)
a legújabb divat szerint, gyorsan és mérsékelt áron készülnek

Kovácsnai és Keresztesy
női divat-termükben

BRASSÓBAN (a főtéren)

Ugyanott nagy készletben lévő satin mervelleux-ök, satin à Lyon és atlasok, selyem, bársony és plüschek; voile, crêpe és cachemirok fekete és minden divatos színekben; Matlace Chantilly (ujdonság!) oriental csipke szövetek és széles volánok; báli belépők és legyezők, virágok, chenilli, toll, arany, ezüst bouquetek és garnitúrák; rüsch, hattyu, szalag, ugy-szintén harisnyák és selyem keztyük minden estéli színekben előnyös áron kaphatók.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

(27) 2 2

Egy sok év óta fennálló

folyó évi január végétől kezdődőleg bérbe
adandó, esetleg ennek felszerelése a hor-
dókkal együtt eladó.

Ajánlkozók bővebb értesítést nyerhetnek
naponként déli 12 és 1 óra között a Klastrom-
utca 602. szám alatti ház I. emeletén.

A V I S O**gőz- s cséplőgéptulajdonosoknak.**

A sebesültek számára szolgáló első segély, összeállítva a nagyméltóságu m. kir. belügyminiszter ur 7361.—1885. számú rendelete alapján, mindenkor a legolesőbb áron kapható

Stenner Frigyes

gyógyszertárában

az „Arany oroszlánhoz”

BRASSÓBAN.

(21) 2-3

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe Brassóban, a Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa furnirok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Müller Károly

Brassóban, Felső-nagyutca 541. házszám alatt

„a veres üveghez”

ajánlja dúsan ellátott

(13) 2-3

üveg, porcellán, tükör és nürnbergi áru raktárát,
valódi *csehországi táblaüveget* minden
nagyságban, nemkülönben *lámpákat és lámpa-
részeket* Dittmár és Brünner gyáraiból
és a *porumbáki üvegyár készítményeit*
fuvott és metszett üvegekből olcsó áron.

Egy házas telek

udvarral és kerttel

Bolonya, mester-utca 324. sz. alatt

(26) 2-3

szabad kézből eladó.

Értekezhetni Bolonyában 37. szám alatt.

NEIDLINGER G.

BRASSÓ, Nagy-utca 492. szám a.

NEIDLINGER G.
BRASSÓ, Nagy-utca 492. szám a.

Házi használatra, fehérnemű-varrásra.

valamint

szabók, cipészek, kárpitosok,
nyergesek, kalaposok stb. részére.

(20b) 1-

Az eredeti SINGER varrógépek

minden más gépektől különböznek:

a mechanizmus tökéletessége, egyszerű szerkezet, tehát könnyű kezelés,
felülmúlhatatlan munkaképesség és tartósság által.

NEIDLINGER G., Brassóban, Nagy-utca, 492. sz. a.